

bi'SAYFA

Aldınmak...
En büyük yaktığı iç dünyamızın

Ümit Yaşar Oğuzcan

İki Haftalık
Kültür ve Edebiyat Dergisi
Sahibi ve Editörü: Samet KARA
Yıl: 1
Sayı: 12
2023/Eylül 15

Sahne Arkasında

“...Nihayetinde onlar kazandılar, biz kaybettik. İnsanlık kaybetti. O halde onlar da kaybettiler. Bilmiyorlar. Günün birinde anlayacaklar. Belki de bugün... Belki de bugün burada olmamın sebebi budur. Bu hezimet denebilecek acı mağlubiyetlerinden haberdar edeceğim onları. Peki ama beni ciddiye alacaklar mı? Uzun süredir çıkmıyorum karşılırlarına, beni tanıyabilecekler mi? Hem tanısalar dahi, sözlerimi oyunun bir parçası olarak algılayarak gerçekliklerinden kuşku duyacaklardır. Hedefimizin olmasa da yöntemimizin doğru olduğu konusunda şüphelerim ve endişelerim var. Bu iş böyle olmaz. Farklı bir yol belirlemeliyiz. Birtakım deliller ile konuşmamın gerçekliğini ve inandırıcılığını artırmalıyız, ya da mesela güvenirliliklerinden şüphe duymayacakları kişileri tanık olmaları konusunda ikna edip, benimle birlikte sahneye çıkmalarını sağlamalıyız. Ya da öyle bir çıkmalıyım ki karşılırlarına, ne beni ne de sözlerimi sorgulamak için edebilecekleri tek sözleri dahi olmamalı...”

TAHİR SOLMAZ

Hınc

Tenin üstündeki ilk yangında gizli olan
korku
susar tenin altındaki o yangının
yüceliğinde.
Viyolonselini ilk notasındaki o
haykırıştaki gizlidir,
ürkek çocukların amansız cesareti.
Annenin yaktığı ilk ateşte barınır;
umudun sesi,
korkunun eceli
ve korkusuzluğun cesedi.
Tanrı gizlenir kalbimizden,
ayın karanlığı dolduğu göğüs
kafesimize.
Yutkunur insan
o ilk ürperti dolunca genzine,
elleri kalbini yoklar
Aradığı gizlenen Tanrı'nın kılıcıdır.
Tanrı'm seninle olan savaşımız da bitti,
yudum yudum içtik bahsettiğimiz o
zehri!
Tanrı'm artık gündüz ateşi yakamaz,
gecenin karanlığı ürpertemez beni.
Korku,
göğüs kafesimde yuva değil
esarettir artık hıncında bilediğin.
Ve Tanrı'm,
umudun sesi
parmaklarımın ucundaki ateştir,
özgürce bilediğim.

EDA ÇELEĞEN

Kelimeler

Yıllar yılı zihnimde taşıdığım,
Uzun uzadıya kelimeler...
Meğer hepsi yük imiş.
Ağır bir ses yığını,
takılıp kalan dilimde,
elimde müsvedde kağıtlarda...
Söylemekten vazgeçip
susup kaldığım anlarda
Neşeyi neşe,
kederi de keder yapar amma,
sen
yine de fazla ses etme.

FERİDE KAYGUSUZ

An

Geç kalmak yok!
Hep olur her şey,
hep olmuştun.
Zamanında,
ne zaman yazıldıysa...
Geriye baksan,
pişmanlığa...
İleriye baksan,
bilinmezliğe...
İnancın varsa
kadere...
İyisi mi?
Hep şimdiye baksın
insan.

MÜJGAN

Hikayem

Bir hikayem olsun
isterdim.
Biri baştan sona beni
anlatsın,
ben de dinleyeyim can
kulağıyla.
Ben,
bana kendimi
anlatamam.
Sesimi radyolardan
duyamam.
Biri tanı koysunlar
bana, sahih.
Nerede, ne zaman
başladım kendimden,
nasıl koptum
düşüncemin
bağlamından?
Kaç kez bastım
tetliğine zaferlerimin?
Ne sıklıkla öldüm,
hangi aralıklarda
doğdum?
Nasıl iyileştirmem
gerekti yüreğimi?
Hangi dağlar
öpüldüm kışların
bağrından?
Ne zaman
bıçaklandım güneşin
sirtından?
Tepemde uçan sarı
benekli zıpızıpları
kaçırdığım ne varsa
yakalayayım onları.
Biri sırrım olsun,
beni bana anlatan.
Ama başkası anlatsın,
ben olmadan.
Ben de duymuş
olayım bir yerlerden
dinleyeyim baştan
sona hikayemi,
En sefaletinden,
dalında açan
çiçeklere...
Biri anlatsın bana,
ben de şifalanayım

F. MERT ERDOĞAN

Para Lazım

Para lazım para!
Harcamak için değil
yaşamak için.
Ve yaşamak gerek
yalnız yaşamak...

MUHSİN ATAGÜL

Yasal Sorumluluk

bi'SAYFA Dergisi'nde
yayımlanan yazıların hakları
ve etik sorumlulukları
yazarlara aittir.
Yazarlar tarafından
öne sürülen fikirler,
derginin görüşlerini
yansıtmayabilir.